

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 22. januar 2004

i sag C-353/01 P, Olli Mattila mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt — afgørelse 93/731/EF og 94/90/EKSF, EF, Euratom — undtagelsen med hensyn til beskyttelsen af offentlige interesser for så vidt angår internationale forbindelser — delvis aktindsigt)

(2004/C 71/02)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-353/01 P, Olli Mattila (advokat: Z. Sundström) Luxembourg, angående appel af dom afsagt den 12. juli 2001 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-204/99, Mattila mod Rådet og Kommissionen (Sml. II, s. 2265, hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom, de andre parter i appelsagen er Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J. Aussant og M. Bauer), og med valgt adresse i Luxembourg, og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Docksey og U. Wölker), og med valgt adresse i Luxembourg, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af C. Gulmann som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), J.-P. Puissochet, R. Schintgen og F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 22. januar 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Dommen af 12. juli 2001 i sag T-204/99 (Mattila mod Rådet og Kommissionen) afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ophæves, for så vidt som Olli Mattilas påstand om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers og Rådet for Den Europæiske Unions afgørelser af henholdsvis 5. og 12. juli 1999 om ikke at give ham aktindsigt i nærmere angivne dokumenter ikke blev taget til følge.
- 2) De nævnte afgørelser annulleres.
- 3) I øvrigt frifindes Rådet og Kommissionen.
- 4) Rådet og Kommissionen betaler sagens omkostninger for begge retsinstanser.

(¹) EFT C 317 af 10.11.2001.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. januar 2004

i sag C-433/01, Freistaat Bayern mod Jan Blijdenstein (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof) ⁽¹⁾

(»Bruxelles-konventionen — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 2 — underholdspligt — regressøsmål iværksat af en offentlig myndighed, der er indtrådt i den underholdsberettigedes krav«)

(2004/C 71/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-433/01, angående en anmodning, som Bundesgerichtshof (Tyskland) i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Freistaat Bayern mod Jan Blijdenstein, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, nr. 2, i konventionen af 27. september 1968 (EFT 1978 L 304, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77), ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388, s. 1) og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse (EFT L 285, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af dommerne P. Jann (refererende dommer), som fungerende formand for Femte Afdeling, C.W.A. Timmermans og A. Rosas; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 15. januar 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, nr. 2, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke kan gøres gældende af en offentlig myndighed, der har iværksat et regressøsmål for at inddrive beløb, som den i henhold